

בבית המשפט העליון בירושלים

[23.5.96]

רע"א 3523/96

לפני: השופט י' טירקל

1. הממונה על הגבלים עסקיים
2. אוריאל שטרית
3. יעל נבו
4. אליהו אריאלי

נגד

1. ארקו תעשיות חשמל בע"מ
2. אריאל הנדסת חשמל רמזורים ובקרה בע"מ
3. וימאזור בע"מ

בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב ב ע"א 702/96, המ' 5758/96 שניתנה ביום 15.5.96 על ידי כבוד סגן הנשיא שי לויט

עו"ד איריס פאפו - בשם המבקשים
באת-כוח הממונה על הגבלים עסקיים
עו"ד פירון ואח' - בשם המשיבות

החלטה

השופט י' טירקל:

1. במסגרת חקירה שמנהל המבקש מס' 1 נגד המשיבות על פי חוק ההגבלים העסקיים התשמ"ח-1988 (להלן - "החוק") ערכו שלוחיו, המבקשים מס' 2, 3 ו-4, ביום 18.4.96 חיפוש במשרדי המשיבות ותפסו מסמכים. המבקשים סרבו לאפשר למשיבות לצלם 35 מן המסמכים שנתפסו ולפיכך פנו המשיבות לבית משפט השלום ברחובות בבקשה להורות למשיבים לאפשר להן את הצילום בהחלטתו מיום 29.4.96 נעתר בית משפט השלום לבקשתן והורה למבקשים לאפשר את צילום המסמכים תוך 48 שעות. כן דחה את בקשתם לעכב את ביצוע ההחלטה.

המבקשים ערערו על ההחלטה לפני בית המשפט המחוזי בתל אביב יפו וכן בקשו לעכב את ביצוע ההחלטה עד להחלטה בערעור. בית המשפט המחוזי (כבוד סגן הנשיא י' לויט), בהחלטתו מיום 15.5.96, דחה את הבקשה וכן את הבקשה לעכב את ביצוע החלטתו עד לדיון בבקשת הרשות לערער עליה. המבקשים חזרו ובקשו להרשות להם לערער על החלטתו. כן בקשו ליתן צו ארעי לעיכוב הביצוע של ההחלטה עד לדיון בבקשת הרשות לערער עליה. בהחלטתי מיום 16.5.96

הוריתי למשיבות להשיב על הבקשה האחרונה וכן עיכבתי את הביצוע עד להחלטה בבקשת העיכוב. המשיבות השיבו על הבקשה האחרונה וכללו בה גם תשובה לבקשת הרשות לערער.

2. השאלה שהועמדה להכרעתו של בית משפט השלום ועומדת עתה להכרעה לפני בית המשפט המחוזי היא שאלה נכבדה וראויה לעיון מעמיק. לפי סעיף 45 לחוק:

45. (א) הממונה, או מי שהוא הסמיך לכך, רשאי אם יש לו יסוד סביר להניח שהדבר דרוש כדי להבטיח את ביצועו של חוק זה או למנוע עבירה על הוראותיו –

(1) - - - - -

(2) לתפוס כל חפץ - - - שיש לו יסוד סביר להניח כי הוא עשוי לשמש ראיה במשפט על עבירה כאמור.

(ב) - - - - -

(ג) נתפס מסמך של אדם לפי סעיף קטן (א), יאפשר התופס, לבקשת אותו אדם, לצלם את המסמך" (ההדגשה שלי - י.ט.).

(ד) - - - - -

(ה) - - - - -

לדעת המשיבות, בתמצית, זכותן לצלם את המסמכים – שהיא חובתו של המבקש מס' 1 לאפשר להן זאת – היא מוחלטת ומיידית ואין היא נסוגה בפני שיקול אחר כלשהו. לדעת המבקשים, בתמצית, זכות זאת היא יחסית ויש לאזן בינה לבין שיקולים אחרים, כגון צרכי החקירה.

3. אינני רואה צורך להידרש לשאלה בשלב זה. זאת מן הטעם שבית המשפט המחוזי עתיד להידרש לה במסגרת הדיון בערעור על החלטתו של בית משפט השלום, וכן מן הטעם שדין של הבקשה להרשות ערעור ושל הבקשה לעכב את הביצוע להדחות בשל הזמן הרב שחלף מאז נתפסו המסמכים. כאמור לעיל נעשתה התפיסה ביום 18.4.96, דהיינו לפני יותר מחודש ימים. כפי שטענו המבקשים לפני הערכאות הקודמות וכן בבקשתם להרשות ערעור חוששים הם ש"המצאות המסמך בידי המעורבים בטרם יחקרו, עלולה לאפשר להם לסכל את החקירה". אפילו צודקים הם בטענתם העקרונית - שעל כך, כאמור, אינני מחוה דעה - הרי שחלף בינתיים זמן מספיק שבמהלכו יכלו לחקור את החשודים. אכן, "חקירות כלכליות סבוכות הנשענות במידה רבה על מסמכים כראיות מרכזיות", כלשונם, מצריכות זמן רב ומאמצים ניכרים, אולם אין בקשיים אלה כדי להצדיק את התמשכותה של החקירה יותר מן הזמן המקובל בחקירות פליליות בדרך כלל.

עוד יש להעיר כי החלטתו של בית המשפט המחוזי ניתנה חודש ימים כמעט אחרי שנתפסו המסמכים. ראוי היה שהמבקשים יקבלו עליהם את דינו ולא ימשיכו בניסיונותיהם להסיר מעליהם את "רוע הגזירה".

4. הבקשה להרשות ערעור נדחת וממילא מתבטל הצו בדבר עיכוב הביצוע.

המבקשים ישאו בהוצאות המשיבות בסך - 5,000 ₪.

ניתנה היום, ה' בסיוון תשנ"ו, 23.5.96.